

Tillæg for en General en chef— at nedsætte det til 150 Rd. Jeg har sagt, at dette var mig betegnende for, hvorledes de Herrer betragte denne Art Forhold, men jeg har selvfølgelig ikke sagt, at det havde den allermindste Indflydelse paa vedkommende Officerers Kampdygtighed. Derimod har jeg sagt, og det skal jeg staae ved, at det er godt, at Underofficererne, naar de drage hjemme fra, kunne gjøre det med Tryghed for, at deres Familier skulle ikke lide Næringsjorg. Det er naturligt, at det vil oplive og glæde dem, at de i saa Henseende kunne være rolige, og Enhver, der har nogen Erfaring i denne Henseende, veed, hvorledes det kan trykke disse Mænd, der ofte have en stor Familie, at de bogstaveligt ikke kunne skaffe det Fornødne til dens Underhold. Det er en meget alvorlig Sag, og det ærede Medlem skulle ikke tage den paa denne Maade, han skulle ikke forvirre denne Sag ved at sige, at man sagde det om Generalerne, som man har sagt om disse Underbefalingsmænd.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgfreds har ligeledes Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nyholm: Jeg kan henholde mig til, hvad de to foregaaende ærede Talere have ytret dette Punkt angaaende, og skal derfor ikke komme tilbage derpaa. Min ærede Sidemand nævnte nogle Talstørrelser; han ytrede saaledes, at mit Forslag Nr. 1 a vilde have tilfølg, at den maanedlige Udgift paa Feltfod vilde blive 3,900 Rd. Det er muligt, at hans Tal ere rigtige, jeg har ingen Grund til at betvivle det; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at mit Forslag i Sammenligning med, hvad Regjeringen har foreslaaet, ikke vil føre til nogen forøget Udgift — tværtimod. Men dernæst vil jeg spørge, om en saadan Meerudgift af 3,900 Rd. bør veie i Vægtstaaalen ved dette Spørgsmaal. Jeg troer ikke, at selv 3—4,000 Rd. maanedlig er Noget, der kan have særdeles Betydning under Krigsforhold, hvor ganske andre Summer blive givne ud; det er der et forholdsvis forsvindende Beløb, og saameget mere som det maa erindres, at Feltforhold, som jeg før fremhævede,

sandsynligvis kun vilde være af forholdsvis kort Varighed. Det Beløb, som Forslaget Nr. 2 vilde medføre, angav det ærede Medlem til 20,000 Rd. Det er ogsaa muligt, at det omtrent vil kunne medføre en saa stor Meerudgift; men i denne Henseende maa jeg henholde mig til, hvad jeg ytrede til Forsvar derfor, da jeg først havde Ordet. Søvrigt behøver jeg ikke at gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der er ingen absolut Forbindelse mellem Forslagene Nr. 1 og 2. Ærede Medlemmer kunne meget godt vedtage Forslaget Nr. 1 og desuagtet stemme mod Forslaget Nr. 2, uden at gjøre sig skyldige i nogen som helst Inconsequens.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds har ligeledes Ordet for en kort Bemærkning.

A. Sage: Dersom jeg har hørt feil med Hensyn til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen), er jeg idetmindste ikke ene derom. Det vil vise sig, naar det kommer paa Prent, og dersom det ærede Medlem ikke har udtalt sig, som jeg meente, behøver jeg vist ikke engang at tage Ordet tilbage; thi det kommer da frem af sig selv.

Nosenkrantz: Jeg hører ikke til dem, der vilde rutte med Statens Penge, og heller ikke til dem, der vilde bebyrde Statskassen med unødvendige Udgifter. Jeg sidder for Dieblisset i et Udvalg, hvor jeg daglig arbejder hen til Besparelser. Det er jo ikke ganske lysteligt, men der skal Noget til det Børste. Naar jeg nu idag tager Ordet for Noget, der ikke er Besparelse, saa er det ikke for at være flod, som et Slags Equivalent for, at jeg maa sidde og spare de andre Dage, men fordi jeg finder, at det er praktisk rigtigt og i Statskassens egen Interesse. Hvad jeg vil holde mig til, er de Indskrænkninger, der af Udvalget ere ffete med Hensyn til de høiere Officerers Diæter. Det er ganske vist meget vanskeligt for et sparende Medlem at paatale denne Sag, naar den Mand, der skulle paasee sine Underordnedes Interesse, har gjort det med saa liden